

nævnedes den Tid, da Hovbønderne ikke vare Herrer over deres Tid og deres eget Arbejde. Den Tid er heldigvis overstaaet, men hvad er det, Arbejderne klage over i vore Dage? Netop det samme, som det ærede Medlem for Kerteminde omtalte, at Arbejderne ikke ere Herrer over deres Tid og deres Arbejde. De ville frem til Selvstændighed og Ligestillethed med de andre Samfundsklasser; ligesom Bønderne benytte de de samme Midler, nemlig Organisation og Sammenslutning. Og saa har den højtærede Landbrugsminister saa ringe Sans for den historiske Udvikling, at han mener, at de Midler, som Bønderne benyttede, faldt ind under Begreberne: Frihed, Lighed og Broderskab og Sammenhold, men at naar Arbejderne benytte de samme Midler, er det Tvang og Tyranni.

Den højtærede Justitsminister søgte, som det forekommer mig i et noget anstrengt Foredrag, at gennemgaa de Bemærkninger, jeg havde gjort forleden Dag. Det forekom mig dog ikke, at der i Justitsministerens Tale var det Humør, vi kende fra gammel Tid. Vitserne faldt ikke saa naturligt, de ligesom pressesede frem. Det turde være et Vidnesbyrd om, at Ministerens Standpunkt i disse forskellige Sager i Virkeligheden er uholdbart, og at Retten er paa min Side. Det vilde blive for vidtløftigt at gennemgaa det alt sammen i den korte Tid, jeg har, da vi skulle være færdige til Kl. 4. Men jeg tror, at jeg ret hurtigt kan gennemgaa Hovedpunkterne.

Han mente, at de Vers, som jeg anførte, ikke betød synderligt; han vidste ikke, hvem de stammede fra, men han lod dog til at gaa ud fra, at de stammede fra en af disse gode Venstremænd. Ja, det kan jeg forsikre ham for, at de stamme fra en af disse gode Venstremænd, han talte om, og for hvis Ros han var saa overordentlig bange. Men dog vare disse Vers af den Art, og de Henstillinger og Advarsler, de rettede til Ministeren, vare ham saa ubehagelige, at han fandt Anledning til at udelukke disse Vers ved en given Anledning, ikke i en Sommerrevu, men ved en anden Lejlighed, nemlig i September 1901, som det fremgaar af Rigsdagstidenden. Det er netop, hvad jeg har sagt.

Den højtærede Minister kom ind paa Ordnerne og paastod, at jeg havde gjort mig skyldig i en Regnefejl; men der var ikke en eneste Paavisning deraf i den højtærede Ministers Tale. Han havde ogsaa gennemgaaet et Kvartal af Ministerial-

tidende og havde da opdaget, at jeg havde taget de Ordener med, som stammede umiddelbart fra Ordenskapitlet og ikke blot dem, der stammede fra Ministrene. Jeg har taget alt med af Ordensdekorationer og finder det fuldt berettiget, ligesom Venstre gjorde i sin Tid, da det gjorde op, hvor mange Ordensdekorationer der stammede fra Ministeriet Sehested. Det er klart og tydeligt, at der er der ingen Fejl. Saa nævnedes han, at han for 3 Ordners Vedkommende havde fundet en Regnefejl; men den ærede Minister oplyste os ikke om de rigtige Tal. Jeg lyttede spændt efter og var vis paa, nu skulle vi faa en Statistik, den ærede Minister plejer jo altid at gaa grundig til Værks. Nu tænkte jeg, at vi fik en Statistik over, hvor mange Ridderer, Dannebrogsmænd, Justitsraader osv. der er kommet til i hele Tiden under dette Ministerium. Jeg vilde gerne have haft denne Statistik, thi det kunde jo være, at den med Enere og Tiere afveg fra den, jeg var kommen til, ikke ved at gennemgaa det hele men ved at tage et Kvartal, som jeg ansaa for normalt og saa regne det hele ud derefter. Jeg glædede mig til denne Statistik, men den kom ikke. Jeg beklager det og jeg beder den højtærede Minister, naar han faar Tid til det, naar Finanslovdebatten er sluttet, at udarbejde en saadan Statistik, eller lade den udarbejde — han behøver jo ikke at gøre det selv, han kan lade en af sine Embedsmænd foretage det — og saa fremsende den offentlig. Jeg tror, den vilde være særdeles interessant. Kun derved er den højtærede Minister i Stand til at inødegaa mig tilstrækkeligt, thi det har han ikke gjort ved det, han sagde i Dag, idet han paastod, at jeg havde begaaet Regnefejl, men ikke beviste det. Den højtærede Justitsminister talte om, at jeg havde nævnt *hans* Ministerium, medens de Ordensdekorationer, jeg havde omtalt, i Virkeligheden skyldtes hele Ministeriet. Den ærede Justitsminister har misforstaaet mig, ved hans Ministerium forstod jeg ikke Justitsministeriet, men det Ministerium, i hvilket han har Sæde, det Ministerium, der officielt hedder Ministeriet Deuntzer, men meget ofte og med ikke ringe Ret kaldes Ministeriet Alberti.

Den ærede Minister kom ind paa Snapsen. Jeg skal ikke trætte Tinget i de faa kostbare Minutter, der ere tilbage, men jeg tror i øvrigt, at enhver, der hørte Ministerens Svar, vil indrømme mig, at det var Ministeren, der havde slaet denne